

«Тъй то, чрѣзъ ненадѣйната случка що разказахме, откри ся тайното Катеринино происхождение тогива когито най малко всякъ ся учакваше. Но благополучието, което ся непрѣстанно подиграва съ сѫдбата на безсилното человѣчество, като го издига и го сваля по произволението си, види ся да намѣмвра ненадѣйно своятъ благодѣянія на тѣзи които ся сѫ вѣзкачили най високо; то ся задоволява да смuti благоденствието на силните врѣз земята като имъ напомня нищожността отъ която тѣ сѫ излѣзли; като отдава тѣ едно утѣшение на тѣзи които честта ги е злоупотрѣбила, и като доказва на смѣртните че тѣ сѫ братя, при сичкото тѣхно негодование на различните имъ положения въ този свѣтъ.

X.

«Щомъ Катерина ся доби до прѣстолътъ, сърцето ѝ, като нѣмаше нищо вѣки да желае отъ къмъ властолюбието, тя го отпустна да ся завладѣе отъ любовта. Безъ да гледа на священните закони на своятъ бракъ съ единъ князъ отъ единъ характеръ толкова страшенъ, който, за да кажа тѣй, бѣше ся забравилъ като я земаше за жена, тя смѣя да му направи едно недовѣрие на което интригата бѣ тѣй злѣ запазена, която я постави въ такова положение щото да падне отъ най голѣмата си слава въ най страшното безчестие.

«Азъ помнѣхъ че, въ началото на тѣзи интриги, като бѣхъ въ царскитъ дворъ и като нѣмахъ никакво иоще извѣстие отъ това що ся случаваше мѣжду царицата и свойтъ камергеръ, Моенъ Крѣстатъ, не само зехъ подозрение за тѣзи интриги като ги видѣхъ наедно, но безъ никакво сѫмнѣние останахъ като увѣренъ че тя сѫществува. Иоще, азъ ги видѣхъ публично и въ единъ денъ когито имаше много хора въ палатътъ. Никоги не можахъ по добрѣ да разберѫ, отъ колкото въ този случай, до колко любовта е сльпа, и до колко своятъ впечатления сѫ трудни да ся покриjатъ.

«Безъ малко остана, въ сплната си яростъ противъ